Mestre Paravion jusqu'a N. York

George Tsigardan

No 90 Dommer St

Lowell Mass

U. S. A.

Ἀποστολικὴ
Σοφία Γεωρ. Ἀργυρίου
Βασιλικὰ Παλαιοῦ
Δεσβαλίας

Βαϊανιά (τη 16) 77)

Κύρια Τσιγαρίδα

Σχολείο Αριστέα Πόλις από χθες

Είμαι όχι καλά το ίδιον εδιάφορο παιδάκας

Θάνου καλά και είδε την εισοδημή Δευτέρας

στας 15) Μαρτίου τη χάθαμε στας 17) Ιουνίου τότε είχαν

τελειώσει τα μαθήματα αλλοιώνει τι ο χειμώνας εδανασταλής

άρις που τον αρειμάχησαν εξ εδικής μας ομάδας το χωριό

που αρχάσαμε σταυλό το διάστημα δε χαντάχτε όχι

τη Νίκη να είμασι έχω από τα σπίτια μερικές δεκάξη

μέσα καιρίας σκολόση χαλί πάλαι ποτέ έναντίον χιόνι

τη Καλύβιανη και φορτί τα δίο φως ανδρανελιάνι χωριά

στην περιφέρια μας τα έχει φοβισό σκοτάχη αχά δεν μαθαίνει

να πάνε τίποτα χαλί φοβάνται τι αλλιώς αρχισόμερα έχει

σθησεθή όχο το χωριό καιδεν μαθαίνουσε να σβησιάσε έναν βράδυ

πέρασε δεκαεφτάς και τότε τσιμίσαν τα σκυλιά μας μετά

πεθάνουν όχο το χωριό στα σπίτια και άρχισαν να βάζουν

το φως τη νύχτα ανοίξες αναστάσεως Κυρίου δεν μαθαίνουσαμε να βρούμε

μέρος να περιφύγομε από το χωριό φαναγία είδαμε νύχτα μας πάει ημέρα

και σήμερα τον βάζαμε στα σπίτια και τον σιάσαμε και σιχάσαμε

πλέον και τιμήσαμε έχει αχά δεν μαθαίνει τα καλάσματα βρισιάματα

χειρότερα δεν μαθαίνει να γίνει καλαστραφίσαμε όλους δικούς και από τους

εχθρικούς εχθρούς και από τους φιλικούς έχομε χάσει το ενδιαφέρον φως

σπίτι να σε βγάζουν έχω από το σπίτι και να βάζουν φωτιά και χαντάσου

από εκεί και μέρα δεν μας έχει μείνει τίποτα μιχανές δίο που είχε το

ραδιόφωνό μου όλον τον είχα τελειώσει την αρεσιάμενον εταίρι και δεν έχω

τίποτε τώρα είμαι από αρχή η αρχή είτε δεν μαθαίνουμε θύλε ένα

χειμώνα θαυμάσια και μία χώμωσα να αγοράσουμε μας έχουν καλαστρέψει

Μαγή και αντάρτες δεν μας άφησαν τίποτα τα δίο μου τον καταστρέψαν

φορτηγά η αμάξες τον έχουν πάρει γυαλιά χίλια φρόβαλα μία χοράδα-

που ἔχει ἐνενήντα καὶ ὀλό λέγος ὅταν θαρίδουσαν
τὰ ἐώγα τόλε θαρίδουσαν καὶ τὶ φορέαδα μὰς ἐπιαχρίσεγαν
καὶ μαγλὴν ἔδοσαν ἀγὰ ἐχαφιόμε καὶ τὸ δεύ θοὺ μισοχειδόσαμε
καὶ τὸ σαβὶ καὶ μαδιάσαμε μέσα καὶ σὰ μὰς φάγαν τὰ χιόντα
ἔγα βάγαν φολιὰ καὶ φίγαν ἀὰ τὸ μέρος αὐτὸ καὶ ἄλλες ἔτας χορυανὸς
νδάτο ὀλό βουνό καὶ γόναξε τὸν ἀδιγρόμου καὶ ἔλεγαν ὅλοι μαζὶ
καὶ τὸ ἔσβισαν μόνον ἢ μία ἢ τιάμαρα κατὶ τα καὶ τὸ ἄγο
τὸ πρόγαβε ἀγὰ μὲ Δανάλοτα θοὺ ἴχα τὰ ροῦχα σὲ ἕνα
καλαφίγιο ζένο καὶ κοϊτιαστε ὅγα γαλὶ ὀλό δεκώμου
σαβὶ φοβάμαδαν ἀαδὸ πριατσικαντζούδες ὅπος πίγαν δλόσαβὶ
γιὰ θγιατσιὰ καὶ δὲ βρίκαν ἑνίνα θαν ζοχάρισαν αὐτὴ
καὶ τὰ ἐώζιδα θράγματα θοὺ βρίκαν μέσα τὰ ἔχουν
σθάσι ὅγα γιαλὶ ἑνίνα δὲν μθορόσαν νὰ τὰ κρίγουν ἢ νὰ
τὰ θοζίσουν καὶ θάγη αὐτὶ πίγαν καὶ ὀλό καλαφίγιο θοὺ κίγαν
ταὶ θράγματαμας καὶ ὀλό μετσοβούνι μας ἐδοθείσαν
ὀλὶ τὰ θράγματα τοὺ ἄγγερου ~~θε γκίγονται~~ ὀλό τάδε καλαφίγιο
ζοίχομε νὰ θροζάβομε λίσθολε βρίκαμε λίς ολάχτις ἄαδὸ τὰ
κράματα καὶ τὴ σκνοχωρία θου κόνταγε νὰ θαγαβύσο
μὲ κίρι θαράλιφος ἀμέσος καὶ κάτο 3, μήνες ἄρωσλι
ἢ γιαλρὶ καλαθάνο καὶ κόνταγε νὰ χαθῶ μόχις σκαώθηκα
καὶ ἄρχισαν τὰ χτρόπρα τὰ σώια τὰ βρέθαλε ὅλις ἐφημερίδες
τοὺς φόβος καὶ τοὺς χρόμος τὰ ἔχομε ἀγκομοτίον ὅγα αὐτὰ
τὰ πρασμένα καὶ κιλάγαμε τὰ ἔκλαιγα θὸς θὰ μας σχάσογε
θος θὰ μὰς σκοτώσογε καὶ κιλάγαμε θιοὺ νὰ γκαλύσογε τὸ-
κυβάγκλιο νὰ ἐδὶ ἐμφρία νὰ χλιθίσογε ἢ σαγώγγα
τὰ δόθα τὸ θαρόν ἀρκιλὰ σὰς ἔχο γράγε Κυρία Σοφιαρίδου
~~κὰ~~ γιὰ νὰ τὰ γράγο ὅγα τὰ θάθημας θέγο χρόνια ὁμόγημα
ἀγὴ χορὰ θὰ σοὺ γράγο θραστόμενα τόρα μόχις χάνις λὶν ἐκαστολήμον
νὰ μοὺ ἀκάνεις νὰ ἔχομε ἀλληλογραφία ἐκκλησιὰ ἀν θέλις ὅλημας
καὶ καμὰ ἐφημερίδα ἀαδὸ αὐτὸν νὰ ἐδόθημε καὶ κὶ νὰ Νιόγερο καὶ ὅγα
θράφορα θράγματα ἀαδὸ αὐτὸν περισσότερα σοὺδὲν δόσε ἄσπρος Χριστούγεννα
τὸν Κύριον χαιρὸ τὰ θαυδιάσοι ἀαδὸ τὸ θέρμον ἐκεῖσες καὶ σὰς ἐδιπέρος ἀαδὸ ἐμᾶς

Σὲ χαίρω μὲ ἀγάπη Φιλιππουπόλεως Σοφιανὴ Ἀργυροῦ